

Σερβίας, Βόσνης καὶ Χορβάτων, πολλοὶ μετὰ τε
Πρεσβυτέρων Διοικέτες συμφώνως ιεροῦ, δτι, ὅταν δι
Σλαβῶνος ἐκεῖνεν σαν τὴν Δαλματίαν, ἀνταὶ κατώκησαν
εἰς ἐκεῖνα τὰ ὄρη. Ἀλλὰ τὸ λογῆς Βλάχοι ήτον εἰς τὰ
εἰρημένα ὄρη, ἀπορῶ· διότι τὴν σήμαδον περὶ τοιάτων
Βλάχων δὲν ἀναφέρεται. Όι δὲ Γραικοὶ Συγγραφεῖς,
ώς ὁ Νικήτας, ὁ Ζωναράς καὶ ὁ Δαόνικος διηγεῖνται,
ὅτι τὸ Βλαχικὸν γένος κατώκησε μετὰ ταῦτα εἰς πολλὰ
μέρη, διορ. εἰς τὴν Βολγαρίαν, Θράκην, Θεσσαλίαν
καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Μοισιας. Ἡ δὲ Ἀννα Κομνηνή
βιβ. 5. Ἀλεξιάδος λέγει, ὅτι ὁ Ἀυτοκράτωρ Ἀλέξιος
ἐκποτοκίσει τὸς Βλάχους περὶ τὴν Καζούλαν. Τοιαυτο-
τρόπως παρασάίνει ἀντὸς ὁ Λέτζιος εἰς τὸ ὄηθὲν μέρος.
Οθεν καθαρῶς ἡμπορέμεν νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι καὶ ὁι
Ἀλβαρόι, ὁι ἀπλῶς ὄνομασθέντες Τζέντζαροι, εἰσὶ τῆς
ἀντῆς Ρωμαϊκῆς φυλῆς, καὶ προῆλθον ἐκ τῶν Βλά-
χων τῆς Δακίας. „Οι Βλάχοι, λέγει ὁ Λέτζιος (445),
„τῆς Θεσσαλίας κατάγοντα, ἀπὸ τῶν Δάκων.“ Όι
όποιοι συνορευόμενοι μὲ τὰς Γραικὺς, ἀνακάτωσαν
τὴν γλῶσσάν τως περισσότερον μὲ τὴν γλῶσσαν ἐκεί-
νων, παρὰ μὲ τὴν Σλαβωνικήν. Όι δὲ λοιποί, ὁι κα-
τοικεῖντες περὶ τὸν Ιερον, καὶ ὅπε ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον,
ἐνρισκεται Σλαβωνικὸν ἔθνος, ἀνακατώθησαν μὲ τὰς
ιδίας Σλαβώνες καὶ πατὰ τὴν διάλεκτον